

Žaloba podaná 3. augusta 2016 – AEIM a Kazenas/Komisia**(Vec T-436/16)**

(2016/C 371/21)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobcovia: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Francúzsko), Philippe Kazenas (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: B. Wizel, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 536 912 eur, ktorá predstavuje finančné straty, ktoré utrpela stratenými investíciami za pripravované návštevy pred zadaním verejných zákaziek, ktoré sa vykonalo podvodne,
- zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 2 092 650 eur ako ušlý zisk za verejné zákazky, ktoré by mohla žalobkyňa nadobudnúť pri spravodlivom a bezkorupčnom zadaní,
- zaviazal žalovanú na náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom vo výške 85 000 eur žalobkyni, ktoré musela zaplatiť za organizáciu svojej obrany z dôvodu podplatenia európskeho úradníka,
- zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 150 000 eur ako náhradu nemateriálnej ujmy,
- zaviazal žalovanú na platbu kompenzačných úrokov zo všetkých týchto súm od decembra 2005, t. j. od skončenia doby porušovania,
- zaviazal žalovanú na náhradu výdavkov a odmien advokátov v tomto konaní vo výške 75 000 eur,
- zaviazal žalovanú na platbu úrokov z omeškania odo dňa vyhlásenia vydávaného rozsudku,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia namietajú protiprávne konanie úradníka Európskej komisie v rámci zadávania verejných zákaziek, ktorým im v priamej súvislosti s týmto konaním vznikli vážne škody, ktorých náhrady sa domáhajú.

Domnievajú sa, že došlo k splneniu troch podmienok pre mimozmluvnú zodpovednosť Európskej únie, teda protiprávne konanie orgánu alebo jeho úradníka, skutočná škoda, ako aj kauzálna súvislosť medzi konaním tohto úradníka a uplatňovanou škodou.

V prejednávanom prípade predstavujú podplácania európskeho úradníka v rámci zadávania verejných zákaziek dostatočne závažné porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a transparentnosti, ktoré musí verejný obstarávateľ v zadávacom konaní dodržať voči všetkým uchádzačom.

Žalobcovia tvrdia, že podvodným zadaním spornej verejnej zákazky vznikla spoločnosti AEIM skutočná škoda, pretože získala zákazky týkajúce sa iba rizikových krajín, ktoré ostatní dvaja, skorumpovaní uchádzači, nechceli mať, zatiaľ čo by táto spoločnosť v prípade bezkorupčného zadávania mala ako jediná vhodná uchádzačka pre všetky zákazky nárok na ich zadanie.

Žalobcovia sa dovolávajú zásady riadnej správy vecí verejných Komisiou, ktorá sa v tomto prípade dopustila závažných nedostatkov, ako aj zásady ochrany legitímnej dôvery, ktorá sa týka každého hospodárskeho subjektu, u ktorého orgán vzbudil odôvodnené očakávania.

Žalobcovia sa domnievajú, že popri finančnej ujme utrpeli aj nemateriálnu ujmu, najmä poškodením svojej povesti a povinnosťou obrany proti obvineniam, ktoré sa ukázali ako nesprávne a vymyslené.

Žaloba podaná 5. augusta 2016 – Taliansko/Komisía

(Vec T-437/16)

(2016/C 371/22)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnený zástupca, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/322/16 na účely zostavenia zoznamu 86 úspešných uchádzačov vhodných na obsadenie voľných pracovných miest administrátorov (AD 5 a AD 7) v oblasti auditu, ktoré bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie z 12. mája 2016, č. C 171 A,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Hlavné dôvody a tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článkov 263, 264, 266 ZFEÚ.

- Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia nerešpektovala právnu silu rozsudku Súdneho dvora vo veci C-566/10 P, ktorý konštatoval protiprávnosť oznámenia o verejnom výberovom konaní Únie, ktoré obmedzovalo jazyky, ktoré uchádzači môžu uviesť ako jazyk 2, na angličtinu, francúzštinu a nemčinu.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 342 ZFEÚ a článkov 1 a 6 nariadenia 1/58 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 1958, 17, s. 385; Mim. vyd. 01/001, s. 3).

- Žalobkyňa v tomto ohľade tvrdí, že Komisia tým, že jazyky, ktoré môžu byť uchádzačom vo verejnom výberovom konaní Únie zvolené ako jazyk 2, obmedzila na tri, v praxi stanovila nové jazykové pravidlá inštitúcií, čím zasiahla do výlučnej právomoci Rady v tejto oblasti.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článkov 12 ES (teraz článok 18 ZFEÚ), článku 22 Charty základných práv Únie, článok 6 ods. 3 ZEÚ, článok 1 ods. 2 a 3 prílohy III k služobného poriadku úradníkov, článkov 1 a 6 nariadenia 1/58, článku 1d ods. 1 a 6, článku 27 ods. 2, a článku 28 písm. f) služobného poriadku úradníkov.

- Žalobkyňa sa domnieva, že jazykové obmedzenie uplatnené Komisiou je diskriminačné, keďže citované ustanovenia zakazujú európskym občanom a úradníkom inštitúcií jazykové obmedzenie, ktoré nie sú všeobecne a objektívne upravené vnútornými predpismi inštitúcií uvedenými v článku 6 už citovaného nariadenia 1/58, ktoré dodnes neboli prijaté, pričom zakazujú zavádzať takéto obmedzenia v prípade neexistencie konkrétneho a odôvodneného záujmu služby.